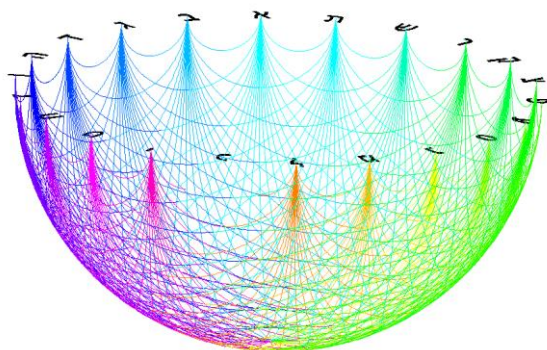

ספר יצירה

(א) בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה צבאות את עולמו בשלשה ספרים בספר ספר וספור . (ב) עשר ספירות בלי מה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחוד מכוונת באמצע במלת לשון ובמלת המעור: (ג) עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו. : (ד) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, עומק ראשי"ת ועומק אחרי"ת, עומק טו"ב ועומק ר"ע, עומק רו"ם ועומק תח"ת, עומק מזר"ח ועומק מער"ב, עומק צפון"י ועומק דרו"ם. ואדון יחיד א"ל מל"ך נאמן מושל בכולן, ממעון קדשו ועד עדי עד: (ה) עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם סוף, ודברו בהן ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחווים: (ו) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. שאדון יחיד הוא ואין שני לו. ולפני אחד מה אתה סופר: (ז) עשר ספירות בלימה, בלום פיד מלדבר ולבך מלהרהר, ואם רץ פיד לדבר ולבך להרהר שוב למקום, שלכך נאמר רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית: (ח) עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים חי עולמים נכון כסאו מאז, ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד. קול רוח ודבור זו רוח הקודש, לראשיתו אין חקר לתכליתו אין קצבה: (ט) שתיים רוח מרות, חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות, וחקק וחצב בהן ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח בכל אחת מהן: (י) שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, חקקן כמין ערונה, הציבן כמין חומה, סבבן כמין מעזיבה ויצק מים עליהן ונעשו עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוי ארץ: (יא) ארבע אש ממים חקק וחצב בהן כסא הכבוד ואופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מרום. ומשלשתן יסוד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט: (יב) חמש חתם רום בסוד, נ"א – בירר שלש אמות מן התפשטות [בנדפס – הפשוטות] וקבען בשמו הגדול יה"ו וחתם בהן שש קצוות: (יג) פנה למעלה וחתמו ביה"ו, שש חתם תחת פנה למטה וחתם ביו"ה, שבע פנה לפניו וחתם מזרח ביה"ו, שמנה פנה לאחוריו וחתם מערב ביה"ו, תשע פנה לימינו וחתם דרום ביו"ה, עשר פנה לשמאל וחתם צפון ביה"ו: (יד) אלו עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים, שתיים רוח מרות, שלש מים מרות, ארבע אש ממים, ושש קצוות רום תחת מזרח מערב צפון דרום.

(א) עשרים ושתים אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות וי"ב פשוטות: (ב) שלש אמות אמ"ש, תולדות השמים אש, תולדות הארץ מים, תולדות אויר רוח. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בנתיים: (ג) שלש אמות אמ"ש, מ' דוממת, ש' שורקת, א' חק מכריע בנתיים: (ד) שלש אמות אמ"ש, יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים: (ה) כ"ב אותיות יסוד, חקקן חצבן שקלן צרפן והמירן וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור: (ו) כ"ב אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות, אחה"ע בומ"ף דמלנ"ת זסר"ץ גיכ"ק: (ז) כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל"א שערים, חזה גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענ"ג ואין ברעה למטה מגנ"ע: (ח) כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל היצור וכל היצור יוצא בהם, ונמצא כל היצור יוצא בהם אחד (ט) יצר ממש מתהו, ועשה את שאינו ישנו. וחצב [נוסח אחר – ועשה] עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס: (י) צופה וממר ועושה את כל היצור ואת כל הדבור שם אחד, וסימן לדבר כ"ב חפצים וגוף אחד.

(א) שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות, ומהם יוצא אש ומים ורוח ומתחלקין זכר ונקבה: (ב) ושלש אמות אמ"ש בעולם, רוח ומים וא"ש, ומהם נולדו אבות שמהם נברא הכל: (ג) שלש אמות אמ"ש בעולם, רוח ומים ואש, שמים נבראו תחלה מאש, ארץ נבראת ממים, אויר נברא מרוח מכריע בנתיים: (ד) שלש אמות אמ"ש בשנה, קו"ר וחו"ם ורוי"ה. חום נברא מאש, קור ממים, רוי"ה מרוח מכריע בנתיים: (ה) שלש אמות אמ"ש בנפש, רא"ש בט"ן וגוי"ה. ראש נברא מאש, בטן ממים, וגוי"ה מרוח מכריע בנתיים: (ו) שלש אמות אמ"ש חצבן צרפן יצר בהן שלש אמות בשנה, ושלש בעולם, ושלש בנפש, זכר ונקבה: (ז) המליך אל"ף ברוח וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר מהן אוי"ר בעולם, רוי"ה בשנה, גוי"ה בנפש, זכר ונקבה, ונקבה באש"מ: (ח) המליך אות מ' במים וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן אר"ץ בעולם, קו"ר בשנה, ובט"ן בנפש, זכר ונקבה, זכר במא"ש ונקבה במש"א: (ט) המליך ש' באש וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן שמי"ם בעולם, חו"ם בשנה, רא"ש בנפש זכר ונקבה, זכר בשמ"א נקבה בשא"מ:

ספר יצירה

(א) שבע כפולות בג"ד כפר"ת מתנהגות בשתי לשונות, יסודן חיי"ם שלו"ם חכמ"ה עוש"ר ח"ן זר"ע ממשל"ה: (ב) ומתנהגות בשתי לשונות ב"ב ג"ג ד"ד כ"כ פ"פ ר"ר ת"ת, רך וקשה, גבור וחלש, כפולות שהן תמורות, תמורת חיי"ם מו"ת, תמורת שלו"ם מלחמ"ה, תמורת חכמ"ה אול"ת, תמורת עוש"ר עונ"י, תמורת ח"ן כיעו"ר, תמורת זר"ע שממ"ה, תמורת ממשל"ה עבדו"ת: (ג) שבע כפולות בג"ד כפר"ת, שבע ולא שש, שבע ולא שמונה. שש צלעות לששה סדרים כנגד שבע קצוות, מהן שש קצוות מעלה ומטה מזרח מערב צפון ודרום, והיכל הקדש מכוון באמצע, והוא נושא את כולן. ברוך כבוד ה' ממקומו: (ד) שבע כפולות בג"ד כפר"ת, חקק"ן חצב"ן צרפ"ן שקל"ן והמיר"ן וצר בהן ככבים בעול"ם וימים בשנ"ה ושערים בנפ"ש, ומהן חקק שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שבתות, ולפיכך חיבב השביעי תחת השמים: (ה) ב', המליך אות ב' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו שבתי בעולם, ושבת בשנה, ופה בנפש: (ו) ג', המליך אות ג' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו צדק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימין בנפש: (ז) ד', המליך אות ד' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו מאדים בעולם, ושני בשבת בשנה, ועין שמאל בנפש: (ח) כ', המליך אות כ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו חמה בעולם, ושלישי בשבת בשנה, ואף ימין בנפש: (ט) פ', המליך אות פ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו נוגה בעולם, ורביעי בשבת בשנה, ואף שמאל בנפש: (י) ר', המליך אות ר' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו כוכב בעולם, וחמישי בשבת בשנה, ואזן ימין בנפש: (יא) ת', המליך אות ת' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו לבנה בעולם, וששי בשבת בשנה, ואזן שמאל בנפש:

(א) י"ב פשוטות באותיות ואלו הן, הו"ו חט"י לנ"ס עצ"ק. יסודן ראי"ה שמיע"ה רי"ח שיי"ח לעימ"ה תשמי"ש מעש"ה הילוך רוג"ז שחוק הרה"ר שינ"ה: (ב) י"ב גבולי אלכסון מפוצלין לששה סדרים מפסיקין בין רוח לרוח, גבול מזרחית דרומית, גבול מזרחית רומית, גבול מזרחית תחתית. גבול מערבית צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית. גבול צפונית מזרחית, גבול צפונית תחתית. גבול דרומית מערבית, גבול דרומית רומית, גבול דרומית תחתית: (ג) י"ב פשוטות, י"ב ולא י"ג, י"ב ולא י"א. חקקן חצבן צרפן שקלן המירן, וצר בהן מזלות וחדשים ומנהיגים: (ד) שנים לועסים, שנים לועזים, שנים עליצים, שנים עליזים, שנים נועצים, שנים טורפים, שנים ציידים. עשאן כמין מריבה, עשאן כמין מלחמה, גם את זה לעומת זה: (ה) י"ב אותיות פשוטות, חקקן חצבן צרפן וצר בהן י"ב מזלות ואלו הן, טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן ארי"ה בתול"ה מאזני"ם עקר"ב קש"ת גר"י דל"י דגי"ם. ואלו הם י"ב חדשים בשנה, ניס"ן אייר סיון תמוז א"ב אלול תשרי חשוון כסלו טבת שבט אדר. ואלו הן שנים עשר מנהיגים בנפש, שתי ידי"ם שתי רגלי"ם שתי כליו"ת כב"ד מר"ה המס"ם קיב"ה קרקב"ן ומחול"ל: (ו) שלש אמות שבע כפולות י"ב פשוטות, אלו כ"ב אותיות שבהם יסד י"ה יהו"ה צבאו"ת אלקים חיים אלקי ישראל אל שדי רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו: (ז) עדים נאמנים שלשה הם, וכל אחד ואחד לבדו עומד, ומעידין על האל כי הוא אחד ואין לו שני. ואלו הן, עול"ם שנה נפ"ש:

(א) שלשה אבות ותולדותיהם, ושבעה כובשינן וצבאותיהן, וי"ב גבולי אלכסונין. וראיה לדבר עדים נאמנים עולם שנה נפש: (ב) חיצה את העדים, חק עשרה שלשה ושבעה וי"ב מזלות ופקידין בתל"י גלג"ל ול"ב: (ג) שלשה אש ומים ורוח, אש למעלה ומים למטה ורוח בנתיים, וסימן לדבר שהאש נושאה את המים: (ד) תלי בעולם כמלך על כסאו, גלגל בשנה כמלך במדינה, לב בנפש כמלך במלחמה. (ה) גם כל חפץ זה לעומת זה ברא האלקים, טוב לעומת רע. טוב מטוב, רע מרע. טוב מבחין את הרע, ורע מבחין את הטוב. טוב גנוז לצדיקים ורע לרשעים: (ו) שלשה אחד אחד לבדו עומד. שבעה חלוקים, שלש מול שלש ואחד מכריע ביניהם. י"ב עומדים במלחמה, שלשה אוהבים שלשה שונאים, שלשה מחיים שלשה ממתים, ואל מלך נאמן מושל בכולן ממעון קדשו: (ז) אחד על גבי שלש, ושלש על גבי שבעה, ושבעה על גבי שנים עשר, וכולן אדוקים זה בזה: (ח) וכיון שצפה אברהם אבינו ע"ה והביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרף ויצר ועלתה בידו, נגלה אליו אדון הכל הושיבו בחיקו ונשקו בראשו קראו אוהבו ושמו בשמו וכתת לו ברית לו ולזרעו עד עולם שנאמ' והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. כרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו והוא ברית מילה, כרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו והוא ברית לשון. קשר עשרים ושתיים אותיות בלשוננו, והמקום גילה לו סודו. משכם במים דלקם באש רעשם ברוח בערם בשבעה נהגם בי"ב מזלות:

ספר יצירה

א) בראשית, ברא **אלהים**, את השמים, ואת הארץ.

ב) והארץ, הייתה תהו ובהו, וחשך, על-פני תהום; ורוח **אלהים**, מרחפת על-פני המים.

ג) **ויאמר** אלהים, יהי אור; ויהי-אור.

ד) וברא אלהים את-האור, כי-טוב; ויבדל **אלהים**, בין האור ובין החשך.

ה) ויקרא אלהים לאור יום, ולחשך קרא לילה; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום אחד.

ו) **ויאמר** אלהים, יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל, בין מים למים.

ז) ונעש אלהים, את-הרקיע, ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע, ובין המים אשר מעל לרקיע; ויהי-כן.

ח) ויקרא אלהים לרקיע, שמים; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שני.

ט) **ויאמר** אלהים, יקויו המים מתחת השמים אל-מקום אחד, ומראה, היבשה; ויהי-כן.

י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, ולמקנה המים קרא ימים; וברא **אלהים**, כי-טוב.

י"א) **ויאמר** אלהים, תדשא הארץ דשא עשב מוריע ורע, עץ פרי עשה פרי למינו, אשר ורעו-בו על-הארץ; ויהי-כן.

י"ב) ותוצא הארץ דשא עשב מוריע ורע, למיניהו, ועץ עשה-פרי אשר ורעו-בו, למיניהו; וברא **אלהים**, כי-טוב.

י"ג) ויהי-ערב ויהי-בקר, יום שלישי.

י"ד) **ויאמר** אלהים, יהי מארת ברקיע השמים, להבדיל, בין היום ובין הלילה; והיו לאת ולמועדים, ולקמים ושנים.

ט"ו) והיו למאות ברקיע השמים, לקאיר על-הארץ; ויהי-כן.

ט"ז) ונעש אלהים, את-שני המארת הגדלים: את-המאור הגדל, למקשלת היום, ואת-המאור הקטן למקשלת הלילה, ואת הכוכבים.

י"ז) וינס אתם אלהים, ברקיע השמים, לקאיר, על-הארץ.

י"ח) ולמשל, כיום ובלילה, ולהבדיל, בין האור ובין החשך; וברא **אלהים**, כי-טוב.

י"ט) ויהי-ערב ויהי-בקר, יום רביעי.

כ) **ויאמר** אלהים-ישרצו המים, שרץ נפש חיה; ועוף יעופף על-הארץ, על-פני רקיע השמים.

כ"א) ויברא אלהים, את-התנינם הגדלים; ואת כל-נפש חיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם, ואת כל-עוף כנף למיניהו, וברא **אלהים**, כי-טוב.

כ"ב) ויברך אתם אלהים, לאמר: פרו ורבו, ומלאו את-המים בימים, וקעוּף, ירב בארץ.

כ"ג) ויהי-ערב ויהי-בקר, יום חמישי.

כ"ד) **ויאמר** אלהים, תוצא הארץ נפש חיה למינה, בהמה ורמש וסוהו-ארץ, למינה; ויהי-כן.

כ"ה) ונעש אלהים את-חית הארץ למינה, ואת-הבהמה למינה, ואת כל-רמש האדמה, למיניהו; וברא **אלהים**, כי-טוב.

כ"ו) ונעשה אדם בצלמנו כדמותנו; ויחדו בדגת הים ובעוף השמים, ובבהמה ובכל-הארץ, ובכל-הרמש, הרמש על-הארץ.

כ"ז) ויברא אלהים את-האדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אתו: זכר ונקבה, ברא אתם.

כ"ח) ויברך אתם, אלהים, **ויאמר** להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ, וכבשׂה; ויחדו בדגת הים, ובעוף השמים, ובכל-חיה, הרמשת על-הארץ.

כ"ט) **ויאמר** אלהים, הנה נתתי לכם את-כל-עשב ורע ורע אשר על-פני כל-הארץ, ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ, ורע ורע: לכם יהיה, לאכלה.

ל) ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל רומש על-הארץ, אשר-בו נפש חיה, את-כל-גרק עשב, לאכלה; ויהי-כן.

ל"א) וברא אלהים את-כל-אשר עשה, והנה-טוב מאד; ויהי-ערב ויהי-בקר, יום השישי.

ל"ב) ויכלו השמים והארץ, וכל-צבאם.